जनः प्रणवानुष्ठानेन स्वापेक्षितं फलं प्राप्नोति। एतच्च मन्त्रद्वयं वाचैवेहतमित्यत्रोपहोमार्थं द्रष्टव्यम्॥

अथ त्रयस्त्रिंशीमाह। "इन्द्रा सूरा जनयन् विश्वकर्म्मा। मरुत्वां अस्तु गणवान्त्सजातवान्। अस्य स्नुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिम्। सपत्ना वाचं मनसा उपासताम्" इति। इन्द्रः परमैश्वर्य्ययुक्तः सूरः सूर्य्यः सर्व्वव्यापारयुक्तः विश्वं जनयन्। मरुत्वान् मरुद्भिर्युक्तः गणवान् वसुरुद्रादित्यगणैः सहितः सजातवान् सजातैः स्वेनसमानजन्मभिः सर्व्वैः सहितश्चसन् यजमानस्य अनुग्राहकोऽस्तु। ततश्च अस्य यजमानस्य श्वशुरस्थानीयस्य सपत्नाः शत्रवः स्नुषा स्नुषावन्निलीयमानाः सन्तः प्रशिष्टिं प्रशासनरूपं वाचं मनसा उपासतां मनःपूर्व्वं सेवताम्॥

अथ चतुस्त्रिंशीमाह। "इन्द्रः सूरो अतरद्रजाꣳसि। स्नुषा सपत्ना श्वशुरोऽयमस्तु। अयꣳ शत्रूञ्जयतु जर्हृषाणः। अयं वाजं जयतु वाजसातौ" इति। इन्द्रः सूरः परमैश्वर्य्ययुक्तः सूर्य्यः रजांसि रञ्जकानि प्राणिजातानि अतरत् तीर्णवान् वशीकृतवानित्यर्थः। तत्प्रसादात् यजमानस्य सपत्नाः शत्रवः स्नुषावत् स्वाधीनाः सन्तु। अयन्तु यजमानः श्वशुरोऽस्तु श्वशुरवत् स्वामी भवतु। अयं यजमानः जर्हृषाणः अत्यन्तं हृष्यन् शत्रून् जयतु। पुनरप्ययं यजमानः वाजसातौ स्वकीयेभ्यो अन्नदाननिमित्ते सति वाजं जयतु वैरिसम्बन्ध्यन्नं वशं करोतु। एते ऋचौ स्नुषासपत्नीयायामिष्टीयाज्यानुवाक्ये॥

अथ पञ्चत्रिंशीमाह। "अग्निः क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः। सह-